

Yeşil Sosyal Politika Literatürünün Haritalandırılması: Bibliyometrik Bir Analiz

Nuray TURAN¹

Öz

Bu alışma, 1924–2024 yılları arasında yeşil sosyal politika literatürünün gelişimini bibliyometrik analizle incelemiştir. Yayın sayıları 1990’lardan itibaren artış göstermiş ve 2024’te 1.193 ile zirveye ulaşmıştır. Analize, 629.686 yazardan 24.399’u dahil edilmiştir. İş birliği analizinde 3.363 yazarın 12.894 bağlantısı ve en güçlü 86 yazarın 13.653 bağlantı gücü belirlenmiştir; Mark J. Nieuwenhuijsen, Hong Chen ve Isabelle Anguelovski en etkili iş birlikileri olmuştur. Anahtar kelimelerde “sustainability”, “sustainable development” ve “climate change” öne çıkmıştır. Atıf analizinde Sjerp de Vries, Howard Frumkin ve Terry Hartig en çok atıf alan yazarlar; Ruyin Long, Hong Chen ve Isabelle Anguelovski ise en üretken yazarlar olmuştur. “Journal of Cleaner Production”, “Sustainability” ve “Science of the Total Environment” en çok atıf alan dergilerdir. Ülkeler arasında Çin, ABD ve Birleşik Krallık liderdir. Kurum bazında en çok atıf Pompeu Fabra Üniversitesi’ne, en fazla yayın Çin’deki Pekin Teknoloji Enstitüsü ve Kuzey Çin Elektrik Enerjisi Üniversitesi’ne aittir. Eserler evre, insan sağlığı ve toplumsal refah ilişkisini disiplinlerarası yaklaşımla ele alarak sosyal politika için stratejik bilgiler sunmaktadır. Bu alışma, alandaki gelişim ve iş birliği dinamiklerine bütüncül bir bakış sağlayarak geleceğe rehberlik etme potansiyeline sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Politika, Yeşil Sosyal Politika, Sürdürülebilirlik, İklim Değişikliği

Mapping Literature of Green Social Policy: A Bibliometric Analysis

Abstract

This study presents a bibliometric analysis of the development of literature on green social policy from 1924 to 2024. The number of publications increased from the 1990s onwards, peaking at 1,193 in 2024. Of the 629,686 authors, 24,399 were included in the analysis. A collaboration analysis identified 12,894 connections among 3,363 authors. The top 86 authors had a connection strength of 13,653, and Mark J. Nieuwenhuijsen, Hong Chen and Isabelle Anguelovski were found to be the most influential collaborators. The most frequent keywords were 'sustainability', 'sustainable development', and 'climate change'. Citation analysis revealed that the most cited authors were Sjerp de Vries, Howard Frumkin and Terry Hartig, while the most productive authors were Ruyin Long, Hong Chen and Isabelle Anguelovski. Leading journals included the Journal of Cleaner Production, Sustainability, and the Science of the Total Environment. China, the USA, and the UK led in both citations and publications. Pompeu Fabra University received the most citations, while Beijing Institute of Technology and North China Electric Power University published the most. These works address the interrelations between the environment, human health, and social welfare using interdisciplinary approaches and provide strategic insights for social policy. The study provides a comprehensive overview of the development of the field and its collaborative dynamics, guiding future research and policymaking.

Keywords: Social Policy, Green Social Policy, Sustainability, Climate Change

Atıf İçin / Please Cite As:

Turan, N. (2026). Yeşil sosyal politika literatürünün haritalandırılması: Bibliyometrik bir analiz. *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 15 (1), 177-196. doi:10.33206/mjss.1711418

Geliş Tarihi / Received Date: 01.06.2025

Kabul Tarihi / Accepted Date: 15.10.2025

¹ Dr. Öğr. Üyesi –Türkiye - Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Uygulamalı Bilimler Fakültesi, nuraytur@kmu.edu.tr,

 ORCID: 0000-0001-6823-3992

Giriş

Artan çevre sorunları ve refah reformlarına duyulan ihtiyaç, ekolojik sosyal politikalara yönelik tartışmaları gündeme taşımıştır. Gelecekte sosyal politikaların çevreyle uyumlu olması gerektiği vurgulanmaktadır (Fitzpatrick ve Cahill, 2002). Çevresel kaygılar, politika süreçlerinde merkezi bir konuma gelirken, hem merkezi hem de yerel yönetimlerin çevresel sorumlulukları artmaktadır (Cahill, 2002). Bu doğrultuda, 2019 yılında ABD’de sunulan Yeşil Yeni Düzen (Green New Deal - GND), iklim değişikliğiyle mücadeleyi sosyal haklarla birleştiren bütüncül bir politika önerisi olarak öne çıkmıştır (Recognizing the Duty of the Federal Government to Create a Green New Deal, H.R. 109, 2019). Girişim, temiz enerjiye geçişin yanı sıra istihdam, adil ücret, sağlık ve konut gibi sosyal güvenceleri sağlamayı hedeflemektedir. Ancak öneri, başlangıçta radikal bulunduğu gerekçesiyle reddedilmiştir. Sosyal ve çevresel programların bütçelerinde kesintiye gidilmesi, özellikle kırılgan grupları olumsuz etkilemiştir (McElwee, 2019; Rao ve Teixeira, 2020).

Yeşil sosyal politikanın sosyal refah üzerindeki etkileri, Sjerp de Vries ve arkadaşlarının çalışmalarıyla ortaya konmuştur. Bu çalışmalar, doğal yeşil alanların fiziksel ve zihinsel sağlığı desteklediğini, stresi azalttığını ve sosyal bağlılığı artırdığını göstermektedir (de Vries vd., 2003). Ayrıca, yeşil alanların fiziksel aktiviteyi teşvik ettiği ve bireylerin sosyal güvenlik algısını güçlendirdiği vurgulanmaktadır (de Vries vd. 2013). Bununla birlikte, bu alanlara erişimdeki sosyoekonomik eşitsizlikler çevresel adalet sorunlarına yol açmakta ve yeşil sosyal politikaların bu eşitsizlikleri azaltmayı hedeflemesi gerektiği belirtilmektedir (de Vries ve Nieuwenhuijsen, 2020). Yeşil alanların toplumsal güvenlik algısını artırma potansiyeli bulunsu da, bu etkinin kentlerdeki sosyo-kültürel dinamiklere bağlı olarak değişebileceği ifade edilmektedir (de Vries vd. 2012). Bu bulgular, yeşil sosyal politikanın çevresel koruma ile birlikte sosyal sağlık, adalet ve güvenlik gibi çok boyutlu hedefleri bütüncül bir yaklaşımla ele aldığını ortaya koymaktadır.

Andrew Dobson (1990), yeşil politikanın çevrecilikten ayrı değerlendirilmesi ve sosyal ile politik bağlamı açıklayan geniş hedeflere sahip olması gerektiğini savunmuştur. Ancak yeşil siyaset teorisinin özgün bir refah modeli sunup sunmadığı veya sosyal politikaya farklı bir yaklaşım getirip getirmediği konusu tartışmalıdır (Ferris vd., 1993). Yeşil sosyal politika, çevresel sürdürülebilirlik ile sosyal refahı bütünleştiren yeni bir politika yaklaşımıdır. Ancak bu kavramın akademik gelişimini sistematik biçimde inceleyen bütüncül bir bibliyometrik analiz bulunmamaktadır. Literatürde bu alanla ilişkili çeşitli çalışmalar yer almakla birlikte, bunlar genellikle dolaylı temalarla sınırlıdır. Örneğin, Zhao ve ark. (2023) çevresel, sosyal ve kurumsal yönetim (Environmental, Social, Governance- ESG) temalarını, Vaquero García ve ark. (2024) sosyal ekonomi ile sürdürülebilir kalkınma hedefleri SKH etkileşimini, Hutajulu ve ark. (2024) yeşil büyüme stratejilerini, Muhmad ve ark. (2023) yeşil finansı, Rana ve ark. (2022) ise sosyal koruma programlarını incelemiştir. Bu çalışmalar yeşil sosyal politikanın bileşenlerini yansıtsa da, doğrudan bu alanı merkezine alan kapsamlı bir bibliyometrik çalışmanın olmayışı alan için bir eksiklikler. Bu araştırmada, “green social policy” anahtar kelimesiyle Scopus veri tabanında yer alan yayınlar bibliyometrik analiz yöntemiyle incelenmiş; alanın yapısı, gelişimi, öne çıkan aktörleri ve temel kavramsal temaları sistematik olarak değerlendirilmiştir (Aria ve Cuccurullo, 2017). Çalışmanın temel amacı, yeşil sosyal politika alanındaki akademik eğilimleri ve bilgi boşluklarını ortaya koymaktır.

Teorik Arka Plan

Sosyal politika, piyasa mekanizmasının yetersizliklerini gidermek amacıyla devlet ve toplumun birlikte rol aldığı müdahale ve düzenlemeler bütünüdür (Çelik, 2013; Koray, 2007). Sosyal adaleti sağlamayı amaçlayan bu alan, işsizlik, hastalık ve yaşlılık gibi sosyal riskleri azaltmayı, yaşam standartlarını korumayı ve adaleti tesis etmeyi hedefler (Talas, 2001; Hânlein, 2008; Aysan & Kaya, 2008). Günümüzde çevresel krizlerin artmasıyla birlikte, sosyal adaletin çevresel adaletle birlikte değerlendirilmesi gerekliliği doğmuş ve yeşil sosyal politika kavramı ortaya çıkmıştır. Yeşil sosyal politika, iklim değişikliğiyle mücadeleyi, çevresel risklerin adil paylaşımını ve ekolojik sürdürülebilirliği sosyal refah politikalarının bir parçası olarak ele alır (Fitzpatrick, 2011; Barry, 2016). Bu yaklaşım, sosyal koruma, istihdam ve kamu hizmetlerinin çevresel sorumlulukla yeniden düzenlenmesini öngörür (Meadowcroft, 2005). Böylece sosyal politika, hem toplumsal hem de çevreyle ilgili (ekolojik) adaletin sağlanmasında önemli bir araç haline gelir.

Geleneksel sosyal politikalar sosyal adaletle odaklanırken, yeşil sosyal politika hem sosyal adalet hem de çevresel sürdürülebilirliği birlikte ele alır (Ortakaya vd., 2023). Çevresel krizlerden en çok etkilenen yoksul ve kırılgan gruplar nedeniyle, sosyal koruma sistemlerinin çevreye duyarlı şekilde yeniden düzenlenmesi gerekmektedir (Barrientos, 2011; Costella vd., 2021). Yeşil sosyal politika, çevresel hedeflerin sosyal etkilerini gözeterek adil geçiş ilkesini benimser ve bu doğrultuda eğitim, sosyal destek ve katılımcı yönetim gibi çeşitli

müdahaleler sunar (ILO, 2015; Just Transition Center, 2020; Miller vd., 2013; Chomsky vd., 2020; Özden, 2022; Newell & Mulvaney, 2013). Bu yaklaşım giderek daha fazla önem kazanmakta, sosyal politikanın ekonomik ve sosyal eşitsizliklerin yanı sıra çevresel sorunlara da yanıt vermesi gerektiği vurgulanmaktadır (Fitzpatrick, 2005, 2023; Hirvilammi vd., 2013).

Yeşil sosyal politika, sosyal ve çevresel sürdürülebilirliği bir araya getiren karmaşık bir dönüşüm sürecidir. Midgley (1996), yeşil hareketin sosyal hizmetlere etkilerini incelerken; Ganda & Ngwakwe (2014) ve Mandelli (2022) ekonomik dönüşümlerde sosyal politikaların önemine dikkat çekmiş, sosyal ve çevresel politikaların birlikte ele alınması gerektiğini vurgulamışlardır. Bu yaklaşım, sosyal refah ile çevresel sürdürülebilirlik arasında dengeli bir ilişki kurmayı hedefler (Cahill, 2002; Dobson, 1990). Sadece doğal kaynakların korunması değil, herkesin sağlıklı bir çevrede yaşama hakkının da güvence altına alınması amaçlanır (Bäckstrand & Kronsell, 2015). İnsan refahı ile ekolojik sistemlerin karşılıklı etkileşimi temel alınarak, çevresel kaynaklara erişimdeki eşitsizliklerin azaltılması ve sosyal hizmetlerin sürdürülebilir hale getirilmesi için yeni bir refah devleti modeli önerilmektedir (Moriarty, Honnery & Bebbington, 2020). Ancak, sosyal politikaların çevresel hedeflerle uyumlu hale getirilmesi ekonomik çıkarlar ve piyasa dinamikleriyle çelişebilir. Bu nedenle, refah devletinin rolü sürdürülebilir kalkınma doğrultusunda yeniden tanımlanmalı ve sosyal politikalar ekolojik sınırlar dikkate alınarak şekillendirilmelidir (Bina, 2013; Felli & Castree, 2012).

Çevresel krizlerin özellikle yoksul ve dezavantajlı gruplar üzerindeki sosyal etkileri, sosyal politikada yeni bir dönüşüm gereksinimini ortaya koymuştur (Nieuwenhuijsen vd. Chen & Anguelovski, 2017). Geleneksel sosyal politikalar sağlık, istihdam ve ekonomik refaha odaklanırken, çevresel faktörlerin refah üzerindeki belirleyici rolü genellikle ihmal edilmiştir (de Vries vd., 2013). Bu eksiklik, sosyal adaletsizlikleri derinleştirerek, çevresel zararların toplumsal olarak adil paylaşımını zorunlu kılmıştır (Anguelovski vd., 2019). Yeşil sosyal politika, sürdürülebilir kalkınma ilkelerini sosyal politikalarla entegre ederek, ekolojik sınırlar içinde toplumsal eşitlik ve refahı hedefleyen kapsamlı bir yaklaşım sunar (Frumkin vd., 2017; Moriarty vd., 2020). Frumkin (2001), çevresel sürdürülebilirliğin yalnızca doğanın korunması değil, aynı zamanda sosyal refah ve halk sağlığının güvence altına alınması açısından da kritik olduğunu belirtmiş; Goldstein (2006) ise çevresel sürdürülebilirlik ile sosyal eşitlik arasındaki bütünsel ilişkiyi açıklamıştır. Sonuç olarak, sosyal politika sadece toplumsal eşitsizlikleri gidermekle kalmayıp, çevresel sürdürülebilirliği sağlamak amacıyla da yeniden yapılandırılmalıdır. Bu bağlamda, yeşil sosyal politika, günümüz sosyal ve çevresel sorunlarına entegre ve kapsamlı bir yanıt sunan önemli bir yaklaşım olarak ön plana çıkmaktadır.

Yöntem

Bu araştırmanın yöntemi, yeşil sosyal politika alanındaki akademik eğilimleri ve yapıyı analiz etmek amacıyla bibliyometrik analiz ve ağ analizinin birlikte kullanılmasıdır. Bibliyometrik analiz, geniş çaplı bilimsel verilerin sistematik ve nicel olarak değerlendirilmesine olanak tanıyan yaygın bir yöntem olup, araştırma alanının evrimini ve alt temalarını ortaya koymayı sağlar (Dothu vd., 2021). Bibliyometrik analiz yöntemi, araştırma temalarının etkinliğini ve bunlar arasındaki ilişkileri inceleyerek, alanın yapısal gelişimini anlamaya katkı sağlamaktadır (Ramos-Rodriguez ve Ruiz-Navarro, 2004; Cobo vd., 2015).

Araştırmanın veri kaynağı olarak, Scopus veri tabanında “green social policy” anahtar kelimesiyle indekslenen yayınlar seçilmiş ve analiz edilmiştir. Çalışmanın temel amacı, yeşil sosyal politika literatürünün gelişimini; öne çıkan yazarları, eserleri, dergileri, ülkeleri, kurumları, işbirliği ağlarını, sıklıkla atıf alan çalışmaları ve kavramsal kümelenmeleri analiz etmektir. Bu kapsamda yanıt aranacak araştırma sorusu “Yeşil sosyal politika alanındaki yayın eğilimleri nasıl şekillenmektedir?” Veri toplama süreci kapsamında, seçilen yayınlar temizlenmiş ve analiz için hazır hale getirilmiştir; bu aşama, sonuçların güvenilirliği açısından kritik önem taşımaktadır (Passas vd., 2024).

Veri Tabanı Seçimi

Bibliyometrik analizin güvenilir ve geçerli sonuçlar verebilmesi, veri kaynağının dikkatli ve uygun şekilde seçilmesine bağlıdır. Bu çalışmada, 1924–2025 yılları arasında yayımlanmış eserleri kapsayan kapsamlı bir arama stratejisi uygulanmıştır. Literatürde bibliyometrik analizlerde en sık başvurulan iki temel veri tabanı olan Scopus ve Web of Science (WoS), geniş kapsamı ve yüksek veri kaliteleri nedeniyle öncelikli tercih olarak kabul edilmektedir. Bu veri tabanları, disiplinlerarası araştırmaların yanı sıra bibliyometrik çalışmalar için de yaygın olarak kullanılmakta ve akademik ilgiyi önemli ölçüde artırmaktadır (Terán-Yépez vd., 2021).

Scopus veri tabanı, sosyal bilimler alanında en kapsamlı hakemli yayın koleksiyonlarından biri olarak öne çıkmakta ve disiplinler arası belge ve bibliyografik bilgiler açısından zengin bir içerik sunmaktadır (Donthu vd., 2021). Ayrıca, Scopus, editör ekipleri tarafından titizlikle düzenlenen ve veri doğruluğu

denetlenen sistematik bir yapıya sahiptir. Buna karşın, Google Scholar gibi açık erişimli platformlar, yinelenen kayıtlar ve hakemlik sürecinden geçmemiş kaynaklar içerebildiğinden, hata oranı yüksek ve güvenilirlik düzeyi daha düşük olabilir. Ayrıca, PubMed veri tabanı öncelikli olarak biyomedikal alanlara odaklandığından, çalışma kapsamındaki araştırma parametreleri açısından uygun bulunmamıştır (Kakkar & Sachdeva, 2025). Bu nedenlerle, veri kaynağı olarak Scopus tercih edilmiştir.

Arama Parametresi

Arama terimini belirlenmesindeki ilk adım, çalışmanın odaklandığı alana ilişkin temel kavramları yansıtan uygun anahtar kelimelerin tanımlanmasıdır. Bu doğrultuda, ham verilerin elde edilmesi amacıyla mevcut literatür taranarak “green social policy” anahtar kelimesi temelinde bir arama stratejisi geliştirilmiştir. Arama dizisi, konuya ilişkin en güncel ve ilgili bilgi kaynaklarını tespit etmeyi amaçlamış; literatürde bu alana odaklanan çalışmalarda öne çıkan terimler dikkate alınarak yapılandırılmıştır (Papaioannou vd., 2010; MacFarlane vd., 2022).

Veri Kaynağı Bulma ve Tarama

23 Mayıs 2025 tarihinde başlık- özet- anahtar kelime (TTT-ABS- KEY) parametresinde “green social policy” anahtar kelimesini kullanılarak gelişmiş bir arama gerçekleştirmiştir. Sağlam ve şeffaf bir metodoloji sağlamak için VOSviewer (Visualising Scientific Landscapes) çerçevesi kullanılmış ve arama dizesi yeşil sosyal politika temelinde formüle edilmiştir (Wang ve Kim, 2023). Bu yaklaşım, literatürün kapsamlı ancak seçici bir biçimde incelenmesini sağlamış; içerik genişliği ile çalışmanın amaçlarına uygunluk arasında dengeli bir çerçeve sunmuştur. Derleme sürecinde, aşağıda belirtilen dahil etme kriterlerine titizlikle bağlı kalınmıştır.

Dâhil edilme kriterleri

Bu çalışmada kullanılan dahil edilme kriterleri aşağıdaki şekilde belirlenmiştir:

1. *Zaman Aralığı*: Araştırmanın kapsamı, Scopus veri tabanında yer alan en eski makaleden başlayarak belirlenen dönem aralığı (1924-2025) içinde yer alan yayınları kapsamaktadır. Bu yaklaşım, literatürün hem kapsamlı hem de seçici bir şekilde incelenmesini sağlayarak genişlik ile araştırma hedefleri arasında denge oluşturmıştır.
2. *Belge Türü*: Çalışmaya tüm belge türleri dahil edilmiştir. Yeşil sosyal politika gibi nispeten yeni ve disiplinlerarası bir konuda literatürün farklı formatlarda üretildiği göz önünde bulundurularak, belge türü ayrımı yapılmaksızın tüm dokümanların analize dahil edilmesi tercih edilmiştir. Bu yaklaşım, yalnızca akademik makalelerle sınırlı kalmayıp daha kapsamlı ve çeşitli bir bilgi tabanı oluşturulmasına olanak sağlamış, böylece çalışmanın temsil gücü ve güvenilirliği artırılmıştır.
3. *Dil*: Literatürde terminolojik çeşitliliği ve geniş erişilebilirliği sağlamak amacıyla farklı dillerde yayımlanmış eserler de çalışma kapsamına alınmıştır.
4. *Konu Alanı*: Araştırmada konu alanı sınırlaması uygulanmamıştır. Bu sayede, yeşil sosyal politika ile ilişkili farklı disiplinlerden ortaya çıkan akademik kesişimler ve eğilimler bütüncül bir bakış açısıyla incelenmiştir. Böylece çalışmanın disiplinlerarası doğası desteklenmiş ve literatür taramasının kapsamlılığı artırılmıştır.
5. *Çalışma Odağı*: Yalnızca ana teması “yeşil sosyal politika” olan çalışmalar analiz için değerlendirilmiştir.

Scopus veri tabanında yapılan ilk taramada 774.171 belge elde edilmiştir. Ancak, yukarıda belirtilen dahil edilme kriterlerinin uygulanması ve başlık, özet ile anahtar kelimeler (TTT-ABS-KEY) düzeyinde manuel içerik uygunluğu incelemesi sonucunda bu sayı 10.822’ye düşürülmüştür. Nihai veri kümesi, bibliyometrik analizlerin etkin bir şekilde yürütülmesi amacıyla VOSviewer yazılımı kullanılarak analiz edilmiştir.

Araçlar ve Teknikler

Bibliyometrik analizler için çeşitli yazılım araçları mevcuttur; bunlar arasında R Studio, CiteSpace, HistCite, VOSviewer, SciMAT ve CitNetExplorer gibi bibliyometrik paketler bulunmaktadır (Rahaman vd., 2024). Özellikle VOSviewer, eş-oluşum (co-occurrence), eş-yazarlık (co-authorship) ve eş-atf (co-citation) analizlerini yürütmekte etkin ve kullanımı kolay bir araç olarak öne çıkmaktadır (Van Eck & Waltman, 2017). Bu araçlar, literatürde güvenilirlik ve geçerlilik açısından yaygın kabul görmektedir.

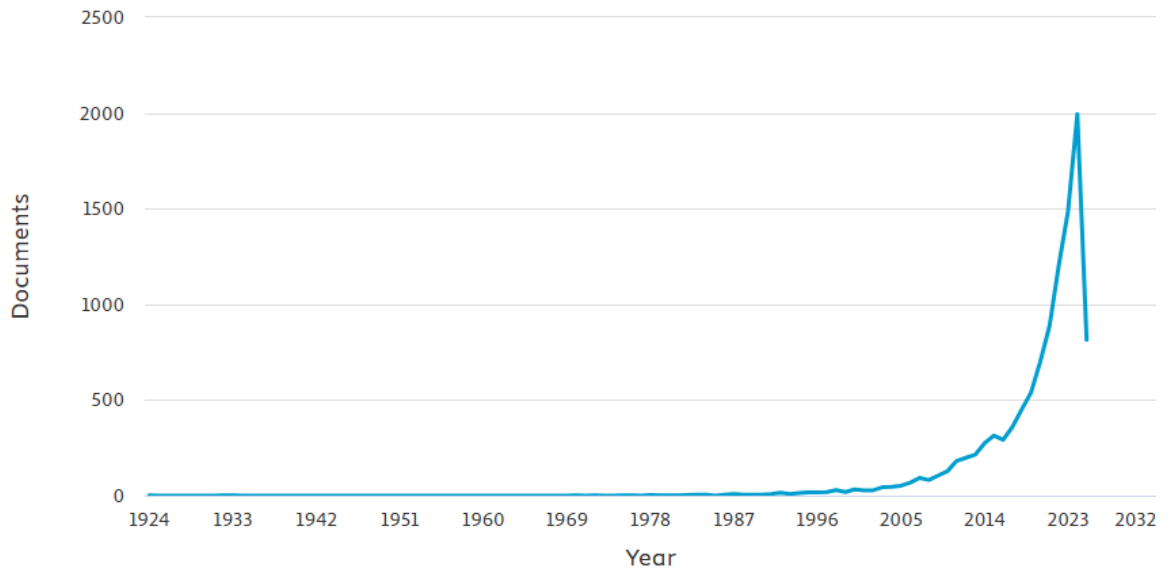
Bulgular

Bu bölümde, çalışmanın bilimsel çıktıları özetlenmektedir. İncelenen sonuçlar arasında; yıllık bilimsel çıktı, yazarların ortak yazarlık analizi, yazar anahtar kelimelerin birlikteliği, yazarların aldığı atıflar, kaynakların atıfları, ülkelerin atıf profilleri, kurumların atıfları ve belgelerin atıfları yer almaktadır.

Yıllık Bilimsel Çıktı

Başlangıçta, yeşil sosyal politikayı ele alan ve Grafik 1'de gösterildiği gibi 1924'te yalnızca bir makalenin varlığından anlaşılan minimal bir makale varlığı vardı. 1924 yılından sonra 1932'ye kadar ilgili konuda herhangi bir yayın yapılmadığı, 1932 ve 1933 yıllarında ise yalnızca birer eser yayımlandığı, ardından 1970 yılına kadar tekrar herhangi bir yayına rastlanmadığı görülmektedir. 1971, 1973, 1974, 1977 ve 1985 yıllarında da herhangi bir yayın bulunmamakla birlikte, 1993 yılına kadar bazı yıllarda 5 ila 6 arasında yayın yapıldığı dikkati çekmektedir. 1994 yılından itibaren ise belirgin bir artış eğilimi gözlemlenmiş, özellikle 2000'li yıllarda bu artışın ivme kazandığı ifade edilmektedir. En fazla yayının yapıldığı yıl, 1193 eser ile 2024 yılı olurken; bunu 1488 yayın ile 2023 ve 1203 yayın ile 2022 yılları takip etmektedir. 2025 yılı itibarıyla ise şu ana kadar yayımlanmış 814 eser bulunmaktadır.

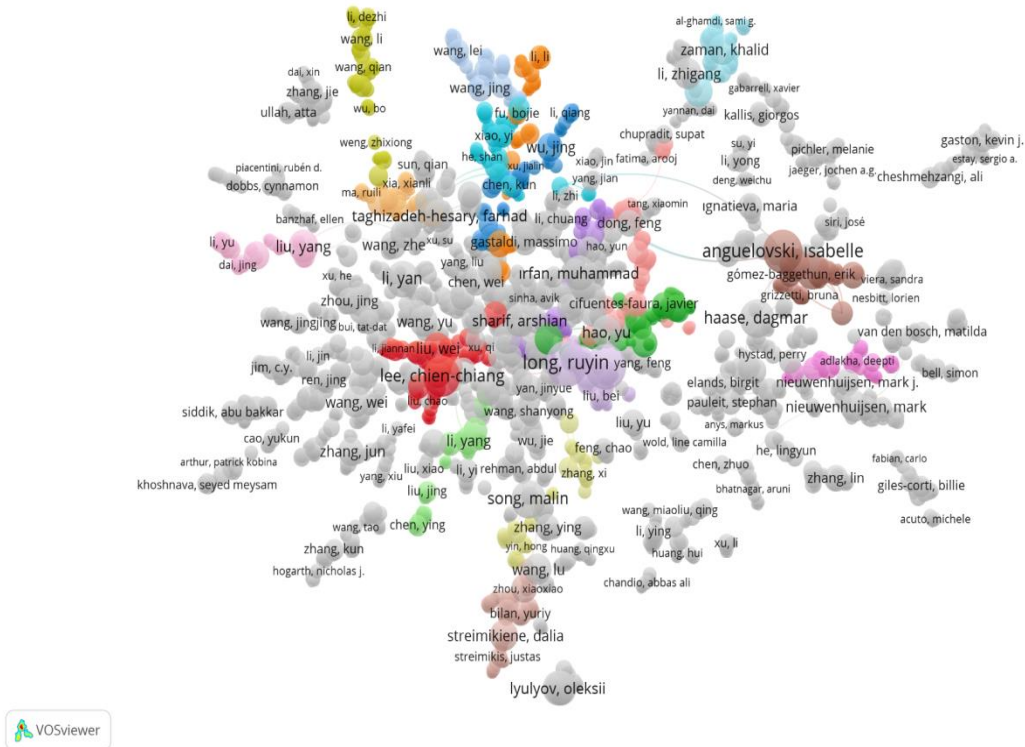
Documents by year

Kaynak: Scopus Analiz Sonuçları, <https://www.kisa.link/fHwkG>, E.T. 23.05.2025.

Grafik 1. Yıllık bilimsel Çıktı

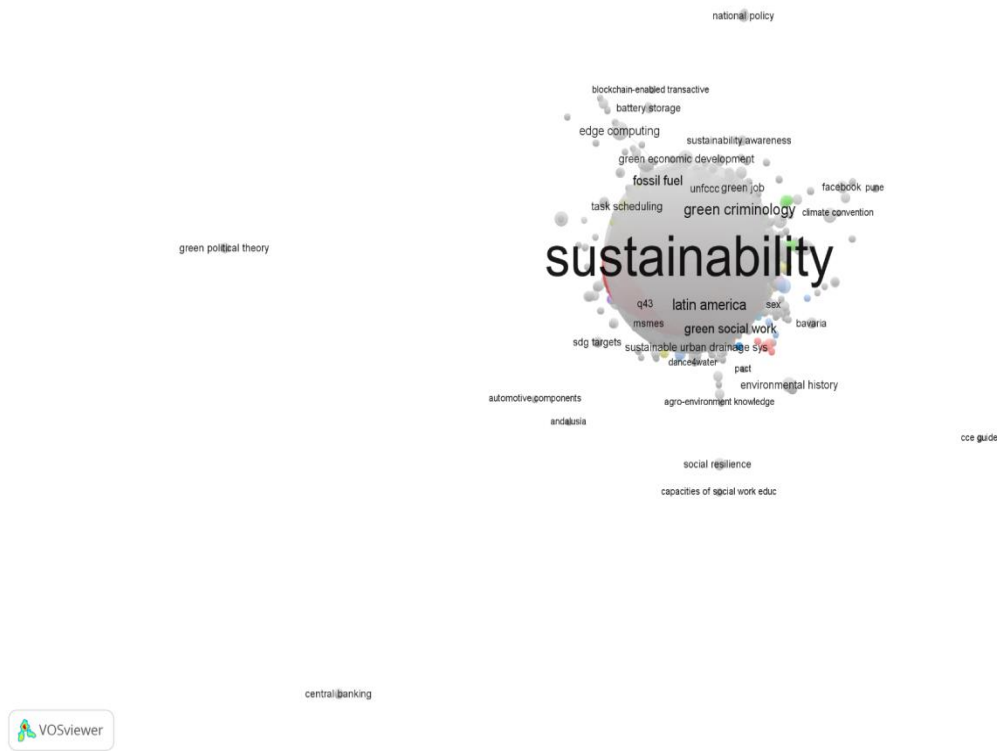
Araştırma iş birliği, farklı bilgi ve becerileri bir araya getirerek araştırma sürecinde yeni fikirlerin ve yöntemlerin ortaya çıkmasını teşvik eden hayati bir mekanizmadır (Rani ve Devi, 2024). İş birliği modellerini anlamak; ortaya çıkan eğilimleri tespit etmek, araştırma etkisini değerlendirmek ve iş birliği ağlarındaki fırsatları kolaylaştırmak açısından büyük önem taşımaktadır. Şekil 1, yeşil sosyal politika alanında yapılan ortak yazarlık analizini göstermektedir. Ortak yazarlık ağında yazarlar düğümler (noktalar) olarak temsil edilirken, bu düğümleri birbirine bağlayan çizgiler ise yazarlar arasındaki işbirliğini, yani birlikte yazılmış akademik çalışmaları ifade eder. Her düğümün boyutu, ilgili yazara atfedilen yayın sayısını yansıtırken; düğümler arasındaki çizgilerin kalınlığı, yazar çiftleri arasındaki ortak yazarlı yayınların sayısını, yani iş birliği yoğunluğunu göstermektedir. Yazarların ortak yazarlık analizine göre, en fazla bağlantılı ve iş birliği yapan yazarları tespit etmek amacıyla en az 1 yayın ve en az 1 atıf kriteri belirlenmiş ve buna dayanarak bir ağ haritası oluşturulmuştur. Toplam 629686 yazardan 24399'u, belge başına 1 yazar sayısı ile eşliği karşılıyor. Aralarında en yüksek bağlantı bulunan isimler arasında yapılan analize göre tek bir kümede birleşen 3363 isim ve toplam 12894 bağlantı görülmektedir. Kümedeki en bağlantılı 86 yazarın her birinin toplamda 13653 birim bağlantısı bulunmaktadır. Mark J. Nieuwenhuijsen, Hong Chen, Isabelle Anguelovskisrasiyla 82, 77 ve 75 toplam bağlantı gücü ve 8, 17 ve 16 belge sayısı ile en önemli üç yazardır.

Şekil 1. Ortak yazarlık analizinin görselleştirilmesi

Co-occurrence of Author Keywords (Yazar Anahtar Kelimelerinin Birlikteliği)

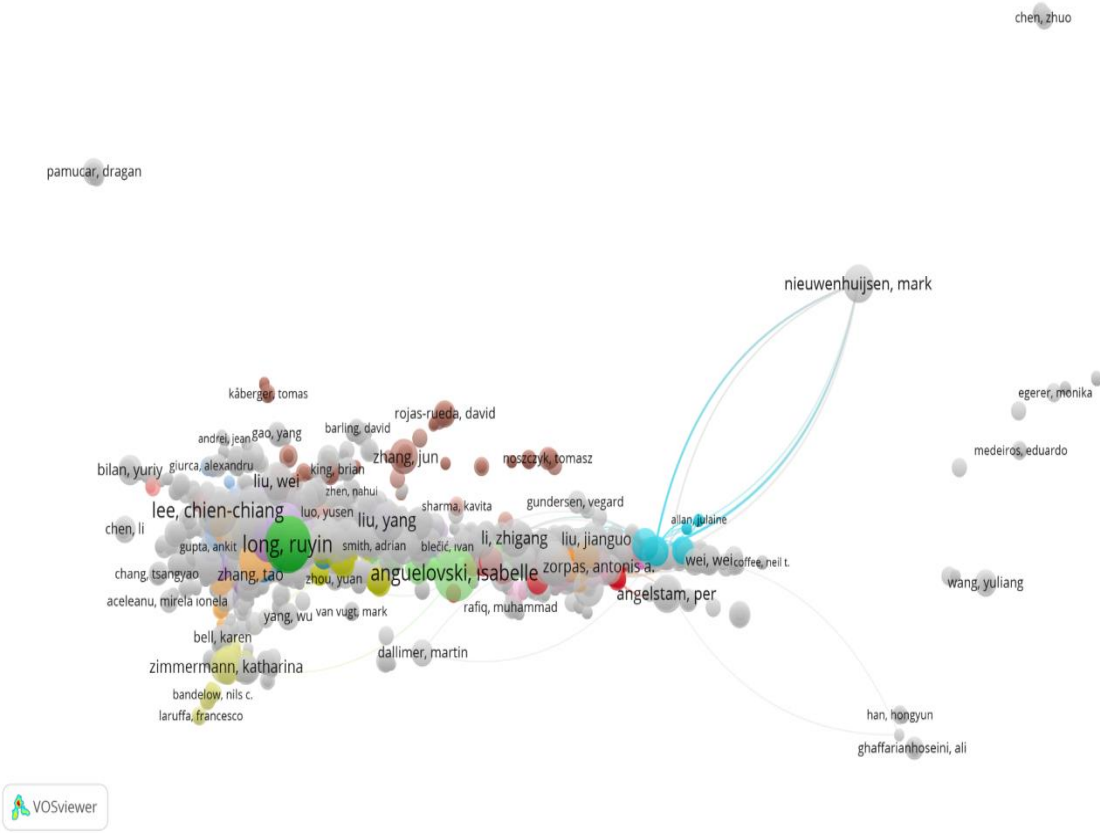
Yazar anahtar kelimelerinin birlikteliği, yazarlar tarafından bir makalede belirtilen anahtar kelimelerin birlikte ortaya çıkma sıklığını ifade eder. Yani, belirli iki veya daha fazla anahtar kelimenin aynı yayında birlikte kullanılması durumudur (Leydesdorff ve Rafols, 2009). şekil 2, “green social policy” alanında ne çıkan anahtar kelimeleri göstermektedir. Kelime bulutunda, kelimelerin büyüklüğü kullanım sıklığını yansıtır. Bu alandaki en sık kullanılan anahtar kelimeler; “sustainability” (633 kez), “sustainable development” (567), “climate change” (376), “renewable energy” (278), “china” (274) ve “green economy” (234) olarak belirlenmiştir. Toplamda 23.097 anahtar kelimeden en az biri belirlenen eşiği sağlamıştır. En az bir defa geçen ve ilişkili 10.596 gözlem birimiyle yapılan analizde, 141 küme, 82.126 bağlantı ve 90.578 toplam bağlantı gücü bulunmuştur.

şekil 2. Yazar anahtar kelimelerinin birlikteliği analizinin görselleştirilmesi.

Yazarların Atıf Analizi (Citation of Authorities)

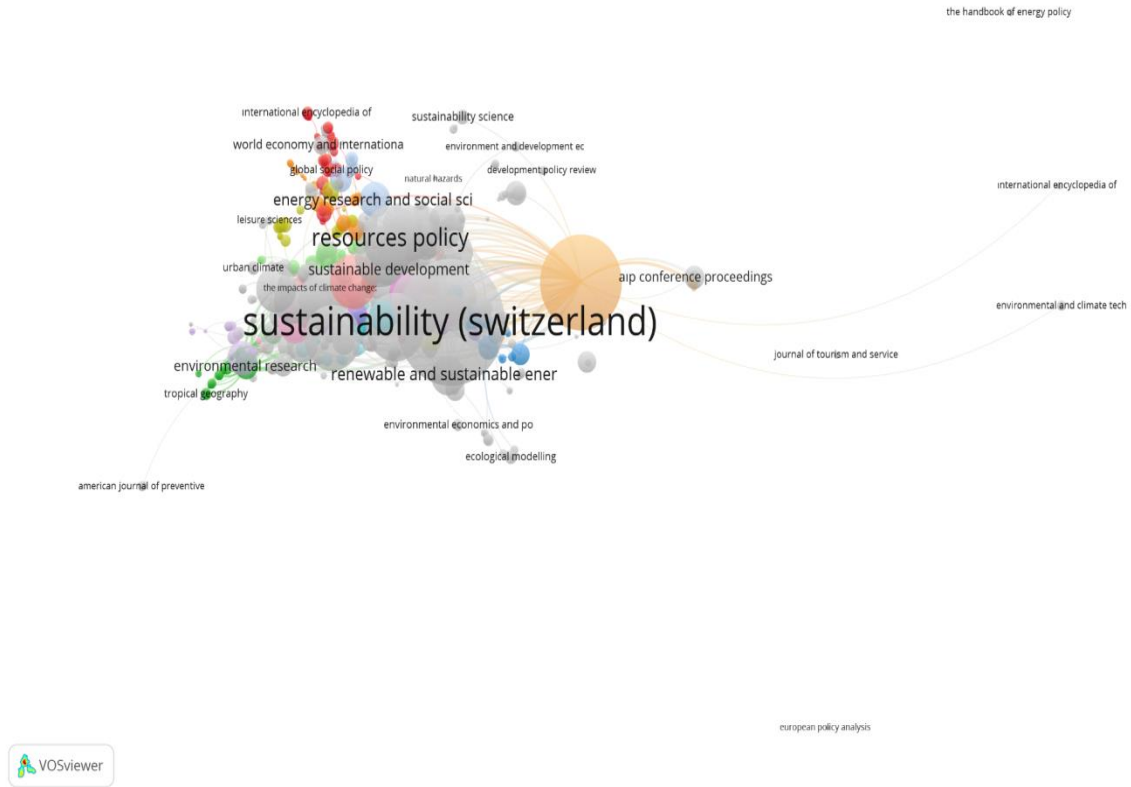
Yazarların atıf analizi, her bir yazarın bilimsel yayınlarının diğer araştırmacılar tarafından ne sıklıkla atıf aldığını inceler. Bu yöntem, bireysel veya toplu olarak yazarların bilimsel etkisini ve literatüre katkısını ölçmek için kullanılır (Bornmann ve Daniel, 2008). 8083 birim üzerinden yapılan analizde, 108 küme, 47840 bağlantı ve toplam 51194 bağlantı gücü tespit edilmiştir. En az 1 yazar ve 1 atıf kriterine göre ağ haritası oluşturulmuştur. Buna göre, 29686 yazardan 24339'u en az bir kez analize dahil olmuş ve belirlenen eşiği karşılamıştır. En çok atıf alan yazarlar; 6313 atıfla Sjerp de Vries, 4539 atıfla Howard Frumkin ve 4433 atıfla Terry Hartig'dir. Sjerp de Vries'in toplam bağlantı gücü 1050 ile en yüksektir. En fazla eser verenler ise Ruyin Long (18 eser), Hong Chen (17 eser) ve Isabelle Anguelovski (14 eser) olarak belirlenmiştir. Sonuçlar Şekil 3'te gösterilmiştir.

Şekil 3. Yazarların atıf bağları analizinin görselleştirilmesi

Kaynak Atıf Analizi (Citation of Sources)

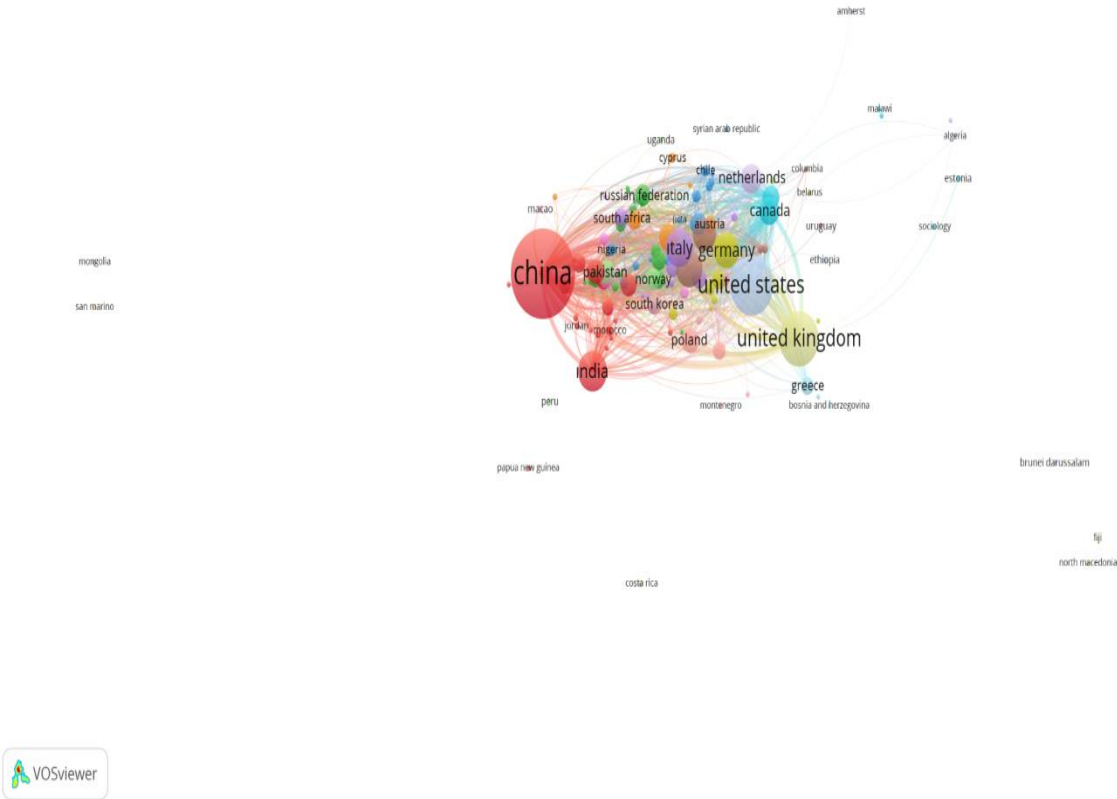
Kaynak atıf analizi, bir araştırma alanında hangi kaynakların daha fazla atıf aldığını, literatüre en çok etki eden çalışmaların ve ana referansların hangileri olduğunu ortaya koyar (Bornmann ve Daniel, 2008). En az 1 kaynak ve 1 atıf kriteriyle yapılan analizde, 3993 kaynaktan 3011'i en az bir kez analize dahil olmuş ve belirlenen eşiği karşlamıştır. 480 bağlantılı birim üzerinde yürütölen analiz sonucunda 40 küme, 2525 bağlantı ve toplam 3418 bağlantı gücü tespit edilmiştir. En çok atıf alan kaynaklar; Journal of Cleaner Production (Impact factor 10.00) (20289 atıf), Sustainability (Switzerland) Journal (Impact factor 3.3) (9372 atıf), Science of the Total Environment (Impact factor 8.0) (8671 atıf) ve Journal of Environmental Management (Impact factor 8.4) (7036 atıf) olarak sıralanmaktadır. En yüksek toplam bağlantı gücü (415) Journal of Cleaner Production'a aittir. En çok atıf alan kaynaklar ve bağlantıları şekil 4'te detaylı olarak incelenebilir.

şekil 4. Kaynakların atıf bağları analizinin görselleştirilmesi

Ülkelerin Atıf Analizi (Citation of Countries)

Ülkelerin Atıf Analizi, farklı ülkelerde yayımlanan akademik çalışmaların ne kadar referans verildiğini inceleyen bir yöntemdir. Bu analiz, her ülkenin bilimsel çalışmalarının ne kadar etkili ve yaygın kullanıldığını gösterir (Bornmann & Leydesdorff, 2014). Yayınların ait olduğu ülkelere göre atıfların analiz edildiği ağ haritası, bir ülkeden en az 1 eser yayınlanması ve 1 atıf alınması koşuluyla oluşturulmuştur. Toplam 241 ülkeden 217'si en az bir kez analize dahil olmuş ve belirlenen eşiği karşılamıştır. Analiz sonucunda 19 küme, 1587 bağlantı ve toplam 10.769 bağlantı gücü tespit edilmiştir. En çok atıf alan ülkeler sırasıyla Çin (79.306 atıf), ABD (56.890 atıf), Birleşik Krallık (53.326 atıf), Avustralya (24.094 atıf) ve Hollanda (21.922 atıf) olmuştur. Toplam bağlantı gücü açısından Çin 2.646 ile ilk sırada, Birleşik Krallık 1.972 ile ikinci, ABD 1.745 ile üçüncü, Almanya ise 1.106 ile dördüncü sırada yer almaktadır. Avustralya 1.022, Hollanda ise 987 bağlantı gücü ile beşinci ve altıncı sıradadır. Eser sayısında ise Çin 2.994 yayınlı ilk, ABD 1.7318 yayınlı ikinci, Birleşik Krallık ise 1.151 yayınlı üçüncü sıradadır. Ülkelere göre atıf ilişkileri Şekil 5'te detaylı olarak gösterilmiştir.

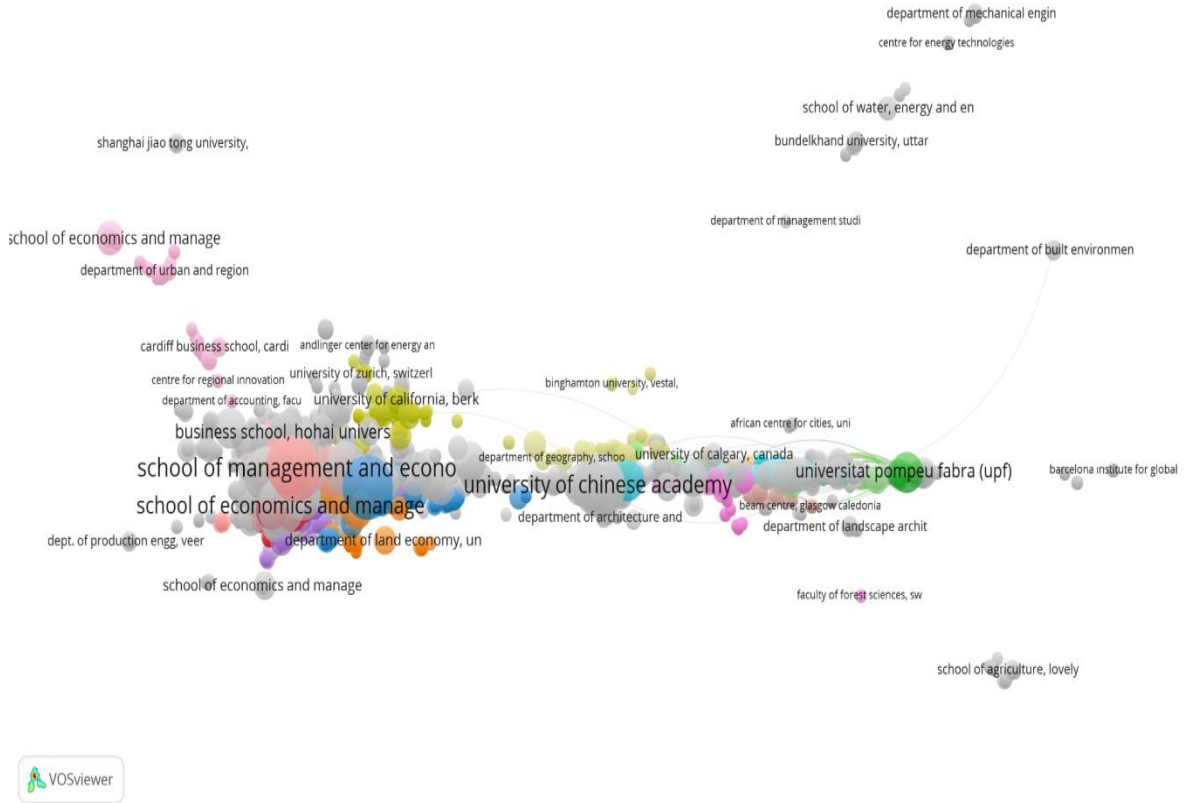

Şekil 5. Ülkelerin atıf bağları analizinin görselleştirilmesi

Kurumların Atıf Analizi (Citation of Organizations)

Kurumların atıf analizi, kurumların akademik yayınlarının aldığı atıf sayısını inceleyerek araştırma etkilerini ölçmektir (Glänzel ve Schoepflin, 1999). Kurumlar arası atıf ağı oluşturmak için, en az bir eser yayınlayan ve en az bir atıf alan kurumlar analiz edilmiştir. Toplam 22.821 kurumdan 18.937'si bu kriterleri karşılamıştır. Bu kurumlardan 6.267'si tek bir ağda toplanmış, 123 küme, 29.622 bağlantı ve 30.256 toplam bağlantı gücü belirlenmiştir.

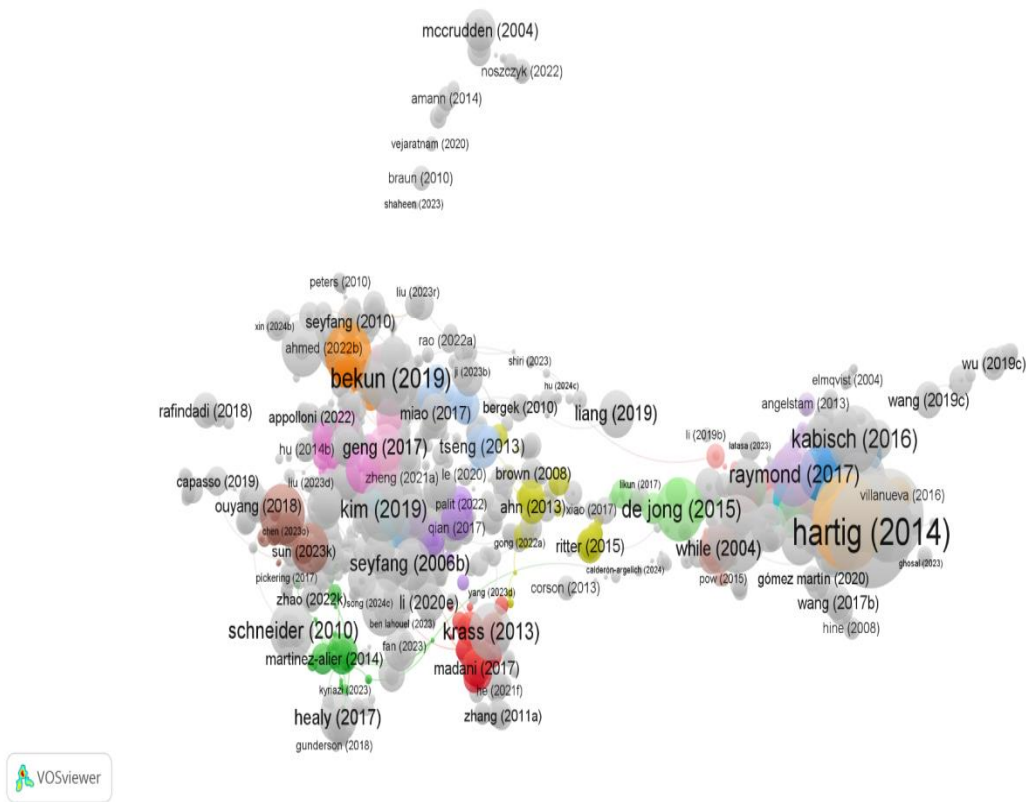
En çok atıf alan kurumlar şunlardır: İspanya'dan Pompeu Fabra Üniversitesi (2.800 atıf), Hollanda'dan Alterra Culturel University Geography (2.585 atıf), İskoçya'dan Edinburg Üniversitesi ve Glasgow Üniversitesi'ne ait Centre for Research on Environment, Society and Health, ABD'den University of Washington School of Public Health, Hollanda'dan Erasmus University Rotterdam Institute for Housing and Urban Development Studies (2.585 atıf). Toplam bağlantı gücü açısından ilk sırada ise Pompeu Fabra Üniversitesi (370 bağlantı gücü) yer almaktadır. En fazla esere sahip kurumlar ise: Çin'de Beijing Institute of Technology (BIT) bünyesindeki School of Management and Economics (21 eser), Çin'de North China Electric Power University (NCEPU) bünyesindeki School of Economics and Management (20 eser), University of Chinese Academy of Sciences (20 eser). Şekil 6'da kurumların atıf bağlantıları gösterilmektedir.

Şekil 6. Organizasyonların bağları analizinin görselleştirilmesi

Belgelerin Atıf Analizi (Citation of Documents)

Eserlere atıflara dair ağ haritası oluşturmak üzere bir kurum tarafından en az 1 eser yayınlanması ve 1 atıf alınması kriteri kapsamında yapılan analizlere göre, 10822 eserin 8502'sinin en az bir kez geçtiği ve belirlenen eşiği karşıladığı bulunmuştur. 97 küme, 3259 bağlantı gücü tespit edilmiştir. En fazla atıf alan eserin 2585 atıf ile “Nature and Health” (Hartig vd., 2014) isimli makale, olduğu görülmektedir. Ardından diğer en çok atıf alan eserlerin bir kaçısı ise 747 atıf ile “Green, circular, bio economy: A comparative analysis of sustainability avenues” (D’Amato vd., 2017) isimli makale, 1133 atıf ile “Toward a sustainable environment: Nexus between CO2 emissions, resource rent, renewable and nonrenewable energy in 16-EU countries” (Bekun vd., 2019) isimli makale; 1869 atıf ile “Safeguarding human health in the Anthropocene epoch: Report of The Rockefeller Foundation–Lancet Commission on planetary health” (Whitmee vd., 2015) ve 1761 atıf ile “Exploring pathways linking greenspace to health: Theoretical and methodological guidance” (Markevych vd. 2017); isimli makaledir. Şekil 7’de kurumların eserlere yapılan atıf bağları incelenebilir. En yüksek toplam bağlantı gücü Hartig ve meslektaşlarının eseri ile Markevych ve meslektaşlarının eserine aittir. Sırasıyla toplam bağlantı gücü 81 ve 63’tür.

Şekil 7. Dokümanların atıf bağları analizinin görselleştirilmesi

Sonuç

Elde edilen sonuçlara göre, yeşil sosyal politika literatüründe 1924'teki ilk yayından sonra uzun süre düşük üretkenlik görülmüş; 1990'ların ortasından itibaren yayın sayıları artmaya başlamış, 2000'li yıllarda ise bu artış hız kazanmıştır. En fazla yayın 2024 yılında (1193 eser) yapılmış, 2023 ve 2022 yılları da yüksek üretkenlik göstermiştir.

En az bir yayın ve bir atıf kriteri ile yapılan analizde, 629.686 yazardan 24.399'u bu eşiği karşılamıştır. Tek bir kümede yer alan 3.363 yazarın 12.894 bağlantısı bulunmakta; en bağlantılı 86 yazarın ise toplam 13.653 bağlantı gücüne sahip olduğu görülmektedir. Mark J. Nieuwenhuijsen, Hong Chen ve Isabelle Angelovski en güçlü işbirliği ilişkilerine sahip yazarlardır.

Yazar anahtar kelimeleri analizinde en sık kullanılan terimler “sustainability” (633), “sustainable development” (567) ve “climate change” (376) olmuştur. Toplam 23.097 anahtar kelimeden 10.596'sı analiz

eşiğini geçmiş ve bu kelimelerle yapılan ağ analizinde 141 kavramsal küme ile 90.578 toplam bağlantı gücü belirlenmiştir.

Yazar atıf analizine göre en çok atıf alanlar: Sjerp de Vries (6.313), Howard Frumkin (4.539) ve Terry Hartig (4.433) olmuştur. En yüksek bağlantı gücü 1.050 ile Sjerp de Vries'e aittir. En fazla eser verenler ise Ruyin Long (18 eser), Hong Chen (17 eser) ve Isabelle Anguelovski (14 eser) olarak belirlenmiştir.

Kaynak atıf analizine göre en çok atıf alan dergiler: *Journal of Cleaner Production* (20.289), *Sustainability* (9.372), *Science of the Total Environment* (8.671) ve *Journal of Environmental Management* (7.036)'dır. En yüksek bağlantı gücü 415 ile *Journal of Cleaner Production*'a aittir.

lke atıf analizinde, en az bir yayın ve bir atıf şartını sağlayan 217 ülke değerlendirilmiştir. En çok atıf alan ülkeler: Çin (79.306), ABD (56.890), Birleşik Krallık (53.326), Avustralya ve Hollanda'dır. Bağlantı gücünde Çin (2.646), Birleşik Krallık (1.972) ve ABD (1.745) ne çıkarken; yayın sayısında Çin (2.994), ABD (1.731) ve Birleşik Krallık (1.151) ilk sıradadır.

18.937 kurumun yer aldığı analizde, en çok atıf alan kurumlar: Pompeu Fabra Üniversitesi (2.800), Hollanda'dan Wageningen niversitesi'ne, Edinburgh ve Glasgow niversiteleri, University of Washington School of Public Health ve Erasmus University Rotterdam'dır. Pompeu Fabra niversitesi bağlantı gücünde de liderdir. En çok yayın yapan kurumlar ise Çin'den Beijing Institute of Technology ve North China Electric Power University'ye bağlı fakltelerdir.

En çok atıf alan eserlerin, "Nature and Health" (Hartig vd., 2014), "Green, circular, bio economy: A comparative analysis of sustainability avenues" (D'Amato vd., 2017), "Toward a sustainable environment: Nexus between CO2 emissions, resource rent, renewable and nonrenewable energy in 16-EU countries" (Bekun vd., 2019); "Safeguarding human health in the Anthropocene epoch: Report of The Rockefeller Foundation–Lancet Commission on planetary health" (Whitmee vd., 2015) ve "Exploring pathways linking greenspace to health: Theoretical and methodological guidance" (Markevych vd., 2017) olduğu grlmştir. Bu eserlerin ortak zelliliğinin, evre, insan sağlığı ve toplumsal refah arasındaki etkileşimleri disiplinlerarası ve sistematik bir yaklaşımla ele almaları ve aynı zamanda sosyal politika geliştirmeye rehberlik edecek stratejik ve uygulamaya dönük bilgiler sunmaları olduğu söylenebilir.

Tartışma

Yeşil sosyal politika alanındaki yayınlar 2000'lerden itibaren hızla artmış, özellikle 2022-2024 yıllarında yoğunlaşmıştır. Küresel iklim değişikliğinin somut etkileri, çevresel sürdürülebilirliğinin sosyal politika ile bütünleşmesini sağlamıştır (Fitzpatrick, 2011). İklım krizi, sosyal eşişsizlikleri derinleştirerek kırılgan grupların yükünü artırmış ve yeni sosyal politika düzenlemelerini gerektirmiştir (Bn, 2011). Avrupa Birliği ve uluslararası kurumlar, çevresel etkileri sosyal politika stratejilerine dahil ederek literatürde yeşil sosyal politika çalışmalarını artırmıştır (Fetting, 2020; Miller vd., 2013). Birleşmiş Milletler'in sürdürülebilir kalkınma hedefleri, sosyal adalet ile çevresel sürdürülebilirliğinin entegrasyonunu teşvik etmiş ve ekonomik büyüme ile sosyal kapsayıcılığı dengelemiştir (United Nations, 2015; ILO, 2015). İklım krizi sosyal politika çalışmalarında çevresel sürdürülebilirliğinin önemini artırmıştır (Hirvilammi vd., 2023; Gibson & Hazelkorn, 2025). Avrupa Birliği'nin Yeşil Mutabakatı, sosyal ve çevresel hedeflerin uyumunu gündeme getirmiştir (Miller vd., 2013). Çevresel dönüşümlerin sosyal etkilerine dair farkındalık ve pandemiyle artan kırılganlıklar, yeşil sosyal politika ihtiyaını güçlendirmiştir (Newell & Mulvaney, 2013; Just Transition Center, 2020; UNCC Learning, 2025). Ayrıca, sivil toplumun çevresel adalet talepleri sosyal politika yapımında çevresel boyutları nceliklendirmiştir (Barry & Doherty, 2001; Hysing & Olsson, 2018).

Yazar anahtar kelimeleri analizinde, yazarların yeşil sosyal politika konusunda en sık kullanılan terimlerin "sustainability, sustainable development ve climate change" olarak belirginlik kazanmıştır. Bu terimlerin ne çıkması, literatürde sürdürülebilirlik ve iklim değişikliğinin güncel ve kritik araştırma alanları olmasıyla ilişkilidir; zira bu kavramlar sosyal, ekonomik ve çevresel boyutlarıyla yeşil sosyal politika çalışmalarının temelini oluşturmaktadır (Beg vd. 2002; Lozano, 2022).

Yeşil sosyal politika alanında ne çıkan isimler Sjerp de Vries, Howard Frumkin ve Terry Hartig'tir. De Vries, evresel eşişlik ve sosyal adaleti dengeleyen kavramsal erveler geliştirmiş, sosyal kapsayıcı iletişim ve davranışsal müdahalelerin önemini vurgulamıştır (de Vries, 1999; de Vries vd., 2003, 2010; de Vries, 2005, 2020). Son dönemde Yeşil Mutabakat'ın sosyal koruma ve adalet boyutlarına odaklanmış, doğa ile temasın sağlık üzerindeki olumlu etkilerini incelemiştir (de Vries ve Neergaard, 2025; de Vries vd., 2024, 2025). Frumkin, evresel sağlık, iklim krizi ve sosyal eşişsizlikler konularında kapsamlı çalışmalar yapmış; evre

sağlığı ile sosyal politikaların entegrasyonunu savunmuş ve kentsel yeşil alanların halk sağlığına katkısını ortaya koymuştur (Frumkin, 2002, 2010, 2016; Frumkin vd., 2004). İklim politikalarında umut odaklı iletişim ve topluluk programlarının sosyal kapsayıcılığı artırdığını belirtmiş, çevresel adalet ve eşitsizliklere dikkat çekmiştir (Frumkin, 2022; Frumkin vd., 2024, 2025). Hartig ise doğa temelli sağlık ve refah yaklaşımlarını geliştirerek, erişilebilir yeşil alanların sağlık eşitsizliklerini azaltan önleyici bir araç olduğunu savunmuştur (Hartig, 2007, 2008; Hartig vd. 2014). Yeşil alanların kültürel ve toplumsal bağları güçlendirecek şekilde tasarlanması ve mikro-yeşil alanların yaygınlaştırılması gerektiğini vurgulamıştır (Hartig, 2021). Yeşil sosyal politika alanından en çok eser verenlerin ise Ruyin Long, Hong Chen ve Isabelle Anguelovski olduğu sonucuna varılmıştır. Eserleri ortak noktası çevresel sürdürülebilirlik ve sosyal adalet ekseninde yer alan konularını ele almalarıdır Huang vd., 2023; Smardon vd., 2024; Liu vd., 2025).

En çok atıf alan dergiler sırasıyla *Journal of Cleaner Production*, *Sustainability Journal*, *Science of the Total Environment* ve *Journal of Environmental Management* olarak belirlenmiştir. Bibliyometrik analiz, bu dergilerin yeşil sosyal politika alanının disiplinlerarası ve kapsamlı doğasını yansıttığını göstermektedir. *Journal of Cleaner Production* çevresel sürdürülebilirlik, temiz üretim ve sürdürülebilir kalkınma alanlarında multidisipliner araştırmalar yayınlamaktadır (<https://124.im/78GR>, E.T. 27.04.2025). *Sustainability Journal*, çevresel, sosyal ve ekonomik sürdürülebilirlik konularına odaklanan açık erişimli bir dergidir (<https://124.im/X97KT3>, E.T. 27.04.2025). *Science of the Total Environment* ise insan sağlığı ve ekosistemler üzerindeki çevresel etkileri inceleyen geniş kapsamlı çalışmalar sunar (<https://124.im/Z6UgK>, 28.04.2025). *Journal of Environmental Management* çevresel kaynakların sürdürülebilir yönetimi, kirlilik kontrolü ve çevre politikalarına ilişkin uygulamalı araştırmalar yayımlar (<https://124.im/vzcBT>, 26.04.2025).

Çin, ABD, Birleşik Krallık, Avustralya ve Hollanda, yeşil sosyal politika alanında en fazla atıf alan ülkeler arasında öne çıkmaktadır. Bu durum, hem bu ülkelerin akademik üretkenliği hem de alanlarında etkili araştırmacıların katkılarıyla açıklanabilir. Örneğin, Sjerp de Vries (Hollanda) ve Howard Frumkin (ABD) gibi çok atıf alan yazarlar, ülkelerinin bu alandaki öne çıkışını desteklemektedir. Bibliyometrik analizler de ABD, Birleşik Krallık, Avustralya ve Hollanda'nın yeşil sosyal politika ve sürdürülebilirlik araştırmalarında yüksek atıf oranlarına sahip olduğunu ortaya koymaktadır (Singh ve Anu, 2023; Khurshid vd., 2023). Hollanda, Birleşik Krallık ve Avustralya'nın bu alandaki başarısı, gelişmiş çevre politikaları ve geniş uygulama alanlarına bağlanabilir (Scheepers vd., 2022; King ve Tingas, 2021; Chen vd., 2022; Friel, 2010; Bryan vd., 2016). Ayrıca, iklim değişikliğinin etkileri de yeşil sosyal politika çalışmalarını artırmaktadır. Örneğin, Çin'in düşük rakımlı kıyı şehirleri ve bu bölgelerdeki ekonomik faaliyetler iklim değişikliğinden olumsuz etkilenmektedir (<https://124.im/J32Y>, 27.05.2025). ABD'de ise artan sıcaklıklar, deniz seviyesindeki yükselme ve aşırı hava olayları sosyal, kültürel ve doğal kaynakları tehdit etmektedir (Mohy-ud-Din vd., 2025; Plehwe vd., 2025). Birleşik Krallık'ta ise iklim değişikliği sağlık ve sosyal eşitsizlikleri artırarak, özellikle savunmasız grupları olumsuz etkilemektedir (Paavola, 2017; Wise vd., 2025). Bu ülkelerin yeşil sosyal politika alanında öne çıkması, gelişmiş çevre politikaları, iklim değişikliğinin yarattığı sosyal etkiler ve güçlü akademik işbirliklerinin bir sonucu olarak değerlendirilebilir.

Yapılan bir diğer analizde en çok atıf alan üniversitelere bakıldığında, Pompeu Fabra University, Wageningen University, University of Edinburgh, University of Glasgow, University of Washington School of Public Health ve Erasmus University Rotterdam öne çıkmaktadır. Bu üniversitelerin Times Higher Education (THE) 2025 verilerine göre dünya sıralamasında ilk 250 içinde yer aldığı görülmektedir. Bu durum, söz konusu kurumların yüksek düzeyde araştırma etkinliğine sahip olmalarını anlamlı kılmaktadır. Nitekim THE sıralama sistemi, üniversiteleri yalnızca akademik başarılarına göre değil; aynı zamanda araştırma etkisi, uluslararası görünürlük, üniversite-sanayi iş birlikleri ve toplumsal katkı gibi çok boyutlu kriterlere göre değerlendirmektedir (Times Higher Education, 2025, E.T. 30.05.2025). Bu bağlamda adı geçen üniversitelerin, çevresel sürdürülebilirlik, toplumsal refah ve kamu politikası alanlarında disiplinlerarası araştırmalara öncülük ettiği söylenebilir. Öte yandan Avrupa'daki bu üniversiteler, Avrupa Yeşil Mutabakatı (European Green Deal) ve Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri (SDG'ler) gibi bölgesel ve küresel politika çerçevelerinden doğrudan etkilenmektedir. Bu nedenle, çevresel sorunlara yalnızca çevre bilimi odaklı değil; aynı zamanda sosyal politika perspektifiyle yaklaşan projelere öncelik vermektedirler (European Commission, 2019; UN, 2015; Erasmus University Rotterdam, 2024).

En çok atıf alan eserin ise, Hartig ve arkadaşlarının "Nature and Health" çalışması, ardından Whitmee (2015) tarafından hazırlanan *Planetary Health* raporu (1.869 atıf) ve Markevych vd. (2017) çalışması (1.761 atıf) izlemektedir. Ayrıca, 1.133 atıfla "Toward a sustainable environment" ve 747 atıfla "Green, circular, bio economy" çalışmaları da öne çıkmaktadır. En yüksek toplam bağlantı gücü Hartig (81) ve Markevych (63) çalışmalarına aittir.

Teori Ve Uygulama İçin Öneriler

Yeşil sosyal politika literatürü, çevresel sürdürülebilirlik, insan sağlığı ve toplumsal refahın disiplinlerarası yaklaşımla ele alınmasının önemini vurgulamaktadır. Gelecekteki araştırmaların, özellikle iklim krizinin sosyal eşitsizlikler ve kırılgan gruplar üzerindeki etkilerini inceleyen teorik modeller geliştirmesi gerekmektedir. Doğa ve insan sağlığı ilişkisini anlamaya yönelik çalışmaların artması, sosyal politika stratejilerinin bilimsel temele dayanmasını sağlayacaktır. Uygulamada ise çevresel sürdürülebilirlik ile sosyal adaletin uyumlu şekilde gözetilmesi kritik önemdedir. Politikalar, kırılgan grupların korunmasına yönelik sosyal koruma mekanizmalarını güçlendirmeli ve uluslararası çerçeveler (Avrupa Yeşil Mutabakatı, BM Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri) rehberliğinde şekillenmelidir. Kamu kurumları ve yerel yönetimler, yeşil alanların erişilebilirliğini artırarak halk sağlığını desteklemelidir. Ayrıca, sivil toplum katılımı ve disiplinlerarası akademik iş birlikleri teşvik edilmelidir. Böylece hem bilgi üretimi hem de etkili politika yapımı desteklenmiş olur.

Etik Beyan

“*Yeşil Sosyal Politika Literatürünün Haritalandırılması: Bibliyometrik Bir Analiz*” başlıklı çalışmanın yazım sürecinde bilimsel kurallara, etik ve alıntı kurallarına uyulmuş; toplanan veriler üzerinde herhangi bir tahrifat yapılmamış ve bu çalışma herhangi başka bir akademik yayın ortamına değerlendirme için gönderilmemiştir.

Ethical Declaration

During the writing process of the study “*Mapping Literature of Green Social Policy: A Bibliometric Analysis*” scientific rules, ethical and citation rules were followed. No falsification was made on the collected data and this study was not sent to any other academic publication medium for evaluation.

atışma Beyanı

Araştırma ile ilgili kişi ya da kurumlarla herhangi bir ıkar atışması bulunmamaktadır.

Declaration of Conflict

There is no potential conflict of interest in the study.

Kaynaka

- About Sustainability*. Retrieved April 27, 2025, from <https://124.im/X97KT3>
- Anguelovski, I., et al. (2019). Expanding the environmental justice frame: The challenges and opportunities of urban green equity. *Landscape and Urban Planning*, 171, 1–11. <https://doi.org/10.1016/j.landurbplan.2017.11.004>
- Aria, M., & Cuccurullo, C. (2017). Bibliometrix: An R-tool for comprehensive science mapping analysis. *Journal of Informetrics*, 11(4), 959–975. <https://doi.org/10.1016/j.joi.2017.08.007>
- Aysan, M. F., & Kaya, A. (2008). Türkiye’de sosyal politika disiplininin ve uygulamalarının gelişimi. *Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi*, (11), 223–250.
- Bäckstrand, K., & Kronsell, A. (Eds.). (2015). *Routledge handbook of environmental politics*. Routledge.
- Barrientos, A. (2011). Social protection and poverty. *International Journal of Social Welfare*, 20(3), 240–249. <https://doi.org/10.1111/j.1468-2397.2011.00783.x>
- Barry, J. (2016). *The politics of actually existing unsustainability: Human flourishing in a climate-changed, carbon-constrained world*. Oxford University Press.
- Barry, J., & Doherty, B. (2001). The greens and social policy: Movements, politics and practice? *Social Policy & Administration*, 35(5), 587–607. <https://doi.org/10.1111/1467-9515.00252>
- Beg, N., Morlot, J. C., Davidson, O., Afrane-Okesse, Y., Tyani, L., Denton, F., ... & Rahman, A. A. (2002). Linkages between climate change and sustainable development. *Climate Policy*, 2(2–3), 129–144.
- Bekun, F. V., Alola, A. A., & Sarkodie, S. A. (2019). Toward a sustainable environment: Nexus between CO₂ emissions, resource rent, renewable and nonrenewable energy in 16-EU countries. *Science of the Total Environment*, 657, 1023–1029. <https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2018.12.104>
- Béné, C. (2011). Social protection and climate change. *IDS Bulletin*, 42(6), 67–70. <https://doi.org/10.1111/j.1759-5436.2011.00269.x>
- Bina, O. (2013). The green economy and sustainable development: An uneasy balance? *Environment and Planning C: Government and Policy*, 31(6), 1023–1047.
- Bornmann, L., & Daniel, H. D. (2008). What do citation counts measure? A review of studies on citing behavior. *Journal of Documentation*, 64(1), 45–80. <https://doi.org/10.1108/00220410810844150>
- Bryan, B. A., Nolan, M., McKellar, L., Connor, J. D., Newth, D., Harwood, T., ... & Hatfield-Dodds, S. (2016). Land-use and sustainability under intersecting global change and domestic policy scenarios: Trajectories for Australia to 2050. *Global Environmental Change*, 38, 130–152. <https://doi.org/10.1016/j.gloenvcha.2016.03.007>
- Cahill, M. (2002). *The environment and social policy* (1st ed.). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315060941>

- Chen, L., Msigwa, G., Yang, M., Osman, A. I., Fawzy, S., Rooney, D. W., & Yap, P. S. (2022). Strategies to achieve a carbon neutral society: A review. *Environmental Chemistry Letters*, 20(4), 2277–2310. <https://doi.org/10.1007/s10311-022-01449-4>
- China's transition to a low-carbon economy and climate resilience needs shifts in resources and technologies [Press release No: 2023/022/EAP]. (2025, May 27). Retrieved from <https://l24.im/J32Y>
- Chomsky, N., Pollin, R., & Polychroniou, C. J. (2020). *Climate crisis and the global green new deal: The political economy of saving the planet*. Verso Books.
- Costella, C., McCord, A., van Aalst, M., Holmes, R., Ammoun, J., & Barca, V. (2021). Social protection and climate change: Scaling up ambition. Social Protection Approaches to COVID-19 Expert Advice Service (SPACE), DAI Global UK Ltd, United Kingdom.
- Çelik, A. (2013). *Avrupa Birliği sosyal politikası ve Türkiye* (3. Baskı). İstanbul: Beta Yayıncılık.
- D'Amato, D., Droste, N., Allen, B., Kettunen, M., Lähtinen, K., Korhonen, J., ... & Toppinen, A. (2017). Green, circular, bio economy: A comparative analysis of sustainability avenues. *Journal of Cleaner Production*, 168, 716–734. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2017.09.053>
- de Vries, A., Werner, G., Wijnhuizen, E., Toom, V., Bovens, M., & Hulscher, S. (2024). *Justice in climate policy: Distributing climate costs fairly* (p. 164). Springer Nature. <https://doi.org/10.1007/978-3-031-XXXX-X> (doğru DOI girilirse buraya yazılabilir)
- de Vries, G. (2020). Public communication as a tool to implement environmental policies. *Social Issues and Policy Review*, 14(1), 244–272. <https://doi.org/10.1111/sipr.12063>
- de Vries, M. S. (1999). Developments in Europe: The idea of policy generations. *International Review of Administrative Sciences*, 65(4), 491–510. <https://doi.org/10.1177/002085239906500405>
- de Vries, M. S. (2005). Generations of interactive policy-making in the Netherlands. *International Review of Administrative Sciences*, 71(4), 577–591. <https://doi.org/10.1177/0020852305059593>
- de Vries, S. (2010). Nearby nature and human health: Looking at mechanisms and their implications in designing health-promoting environments. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 7(3), 1037–1056. <https://doi.org/10.3390/ijerph7031037>
- de Vries, S. A., & Neergaard, U. (2025). Recalibration of EU internal market law paradigms in light of the EU Green Deal. SSRN. <https://ssrn.com/abstract=5176659>
- de Vries, S., & Nieuwenhuijsen, M. J. (2020). Environmental justice in urban green space provision: The case of The Netherlands. *Journal of Sustainable Development*, 12(15), 5889–5907. <https://doi.org/10.5539/jsd.v12n15p5889>
- de Vries, S., Baliatsas, C., Verheij, R., & Dückers, M. (2025). Domestic gardens and morbidity: Associations between private green space and diagnosed health conditions in the Netherlands. *Environment International*, 199, 109450. <https://doi.org/10.1016/j.envint.2025.109450>
- de Vries, S., et al. (2012). Is green space in the living environment associated with people's feelings of social safety? *Landscape and Urban Planning*, 108(2-4), 344–351. <https://doi.org/10.1016/j.landurbplan.2012.08.001>
- de Vries, S., Van Dillen, S. M., Groenewegen, P. P., & Spreeuwenberg, P. (2013). Streetscape greenery and health: Stress, social cohesion and physical activity as mediators. *Social Science & Medicine*, 94, 26–33. <https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2013.06.030>
- de Vries, S., Verheij, R. A., Groenewegen, P. P., & Spreeuwenberg, P. (2003). Natural environments—healthy environments? An exploratory analysis of the relationship between greenspace and health. *Environment and Planning A*, 35(10), 1717–1731. <https://doi.org/10.1068/a35111>
- de Vries, S., Verheij, R. A., Groenewegen, P. P., & Spreeuwenberg, P. (2003). Natural environments — Healthy environments? An exploratory analysis of the relationship between greenspace and health. *Environment and Planning A*, 35(10), 1717–1731. <https://doi.org/10.1068/a35111>
- Dobson, A. (1990). *Green political thought: An introduction*. Routledge.
- Donthu, N., Kumar, S., Mukherjee, D., Pandey, N., & Lim, W. M. (2021). How to conduct a bibliometric analysis: An overview and guidelines. *Journal of Business Research*, 133, 285–296. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2021.04.070>
- Erasmus University Rotterdam. (2024). *Sustainability and SDG research agenda*. <https://www.eur.nl/en/about-eur/vision/sustainability>
- European Commission. (2019). *The European Green Deal*. https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:b828d165-1c22-11ea-8c1f-01aa75ed71a1.0001.02/DOC_1&format=PDF
- Felli, R., & Castree, N. (2012). Neoliberalising nature? The logics of the green economy. *Environmental Politics*, 21(2), 217–234. <https://doi.org/10.1080/09644016.2012.664017>
- Ferris, J. (1993). Ecological versus social rationality: Can there be green social policies? In *The politics of nature* (1st ed., pp. 1–14). Routledge.
- Fetting, C. (2020). *The European Green Deal*. ESDN Report, December, 2(9), 53. https://www.esdn.eu/fileadmin/ESDN_Reports/2020/ESDN_Report_2_2020.pdf
- Fitzpatrick, T. (2011). *Understanding the environment and social policy*. Policy Press.
- Fitzpatrick, T. (2023). Social policy in a climate emergency context: Towards an ecosocial research agenda. *Journal of Social Policy*, 52(1), 1–23. <https://doi.org/10.1017/S0047279422000721>
- Fitzpatrick, T. (Ed.). (2005). *Understanding the environment and social policy* (1st ed.). Policy Press. (Understanding Welfare: Social Issues, Policy and Practice Series)

- Fitzpatrick, T. (Ed.). (2011). *Understanding the environment and social policy*. Policy Press.
- Fitzpatrick, T., & Cahill, M. (Eds.). (2002). *Environment and welfare: Towards a green social policy*. Palgrave Macmillan.
- Friel, S. (2010). Climate change, food insecurity and chronic diseases: Sustainable and healthy policy opportunities for Australia. *New South Wales Public Health Bulletin*, 21(6), 129–133. <https://doi.org/10.1071/NB10013>
- Frumkin, H. (2002). Urban sprawl and public health. *Public Health Reports*, 117(3), 201–217. <https://doi.org/10.1093/phr/117.3.201>
- Frumkin, H. (2005). Guest editorial: Health, equity, and the built environment. *Environmental Health Perspectives*, 113(5), A290–A291. <https://doi.org/10.1289/ehp.113-a290>
- Frumkin, H. (2018). Healthy communities, green communities. In T. Beatley (Ed.), *Green community* (pp. 118–125). Routledge.
- Frumkin, H. (2022a). Hope, health, and the climate crisis. *The Journal of Climate Change and Health*, 5, 100115. <https://doi.org/10.1016/j.joclim.2021.100115>
- Frumkin, H. (Ed.). (2010). *Environmental health: From global to local* (2nd ed.). Jossey-Bass.
- Frumkin, H., Bratman, G. N., Breslow, S. J., Cochran, B., Kahn, P. H., Jr., Lawler, J. J., Levin, P. S., Tandon, P. S., Varanasi, U., Wolf, K. L., & Wood, S. A. (2017). Nature contact and human health: A research agenda. *Environmental Health Perspectives*, 125(7), 075001. <https://doi.org/10.1289/EHP1663>
- Frumkin, H., Frank, L., & Jackson, R. J. (2004). *Urban sprawl and public health: Designing, planning, and building for healthy communities* (1st ed.). Island Press.
- Frumkin, H., Fried, L., & Moody, R. (2012). Aging, climate change, and legacy thinking. *American Journal of Public Health*, 102(8), 1434–1438. <https://doi.org/10.2105/AJPH.2012.300617>
- Frumkin, H., Haines, A., & Rao, M. (2025). The US withdrawal from the Paris Climate Agreement: Could it trump progress on climate change and health? *BMJ*, 388. <https://doi.org/10.1136/bmj-2025-388>
- Frumkin, H., Shane, B., & Schottland, T. (2024). Box 17-2 How many trees can the world support? In *Climate change and public health* (p. 371).
- Ganda, F., & Ngwakwe, C. C. (2014). The role of social policy in transition towards a green economy: The case of South Africa. *Environmental Economics*, 5(3), 32.
- Gibson, A. G., & Hazelkorn, E. (2025). Reframing, reacting, or responding? The climate emergency and higher education in Ireland. In J. Kekäle & R. Pinheiro (Eds.), *Higher education policy for tackling climate change* (pp. 57–76). Palgrave Macmillan. https://doi.org/10.1007/978-3-031-78479-8_3
- Glänzel, W., & Schoepflin, U. (1999). A bibliometric study of reference literature in the sciences and social sciences. *Information Processing & Management*, 35(1), 31–44. [https://doi.org/10.1016/S0306-4573\(98\)00028-4](https://doi.org/10.1016/S0306-4573(98)00028-4)
- Goldstein, B. (2006). Environmental health: From global to local. *Environmental Health Perspectives*, 114(11). <https://doi.org/10.1289/ehp.9111>
- Haghani, M., Ghaderi, H., & Hensher, D. (2024). Hidden effects and externalities of electric vehicles. *Energy Policy*, 194, 114335. <https://doi.org/10.1016/j.enpol.2024.114335>
- Hânlein, A. (2008). Gerhard Kessler'in hayatı ve Türkiye'de sosyal politikanın gelişmesindeki katkıları. In *Journal of Social Policy Conferences* (No. 54, ss. 203–213). İstanbul Üniversitesi.
- Hartig, T. (2007). Three steps to understanding restorative environments as health resources. In C. W. Thompson & P. Travlou (Eds.), *Open space: People space* (pp. 215–234). Taylor & Francis.
- Hartig, T. (2008). Green space, psychological restoration, and health inequality. *The Lancet*, 372(9650), 1614–1615. [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(08\)61669-4](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(08)61669-4)
- Hartig, T. (2021). Restoration in nature: Beyond the conventional narrative. In *Nature and psychology: Biological, cognitive, developmental, and social pathways to well-being* (pp. 89–151).
- Hartig, T., Mitchell, R., de Vries, S., & Frumkin, H. (2014). Nature and health. *Annual Review of Public Health*, 35(1), 207–228. <https://doi.org/10.1146/annurev-publhealth-032013-182443>
- Hirvilampi, T., Häikiö, L., Johansson, H., Koch, M., & Perkiö, J. (2023). Social policy in a climate emergency context: Towards an ecosocial research agenda – Erratum. *Journal of Social Policy*, 52(2), 1. <https://doi.org/10.1017/S0047279423000053>
- Huang, H., Long, R., Chen, H., Sun, K., Sun, Q., & Li, Q. (2023). Examining public attitudes and perceptions of waste sorting in China through an urban heterogeneity lens: A social media analysis. *Resources, Conservation and Recycling*, 199, 107233. <https://doi.org/10.1016/j.resconrec.2023.107233>
- Hutajulu, H., Tahir, U., Utami, E. Y., Harsono, I., & Yuniarti, T. (2024). Green growth strategy and environmental policy integration in sustainable economic development: A review of bibliometric analysis. *West Science Social and Humanities Studies*, 2(03), 474–482.
- Hysing, E., & Olsson, J. (2018). *Green inside activism for sustainable development*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315170072>
- International Labour Organization (ILO). (2015). *Guidelines for a just transition towards environmentally sustainable economies and societies for all*. https://www.ilo.org/global/topics/green-jobs/publications/WCMS_432859/lang-en/index.htm
- Journal of Cleaner Production*. (Retrieved April 27, 2025, from <https://l24.im/78GR>)
- Journal of Environmental Management*. Retrieved April 26, 2025, from <https://l24.im/vzcbT>
- Just the Transition Center. (2020). *Just transition: A report for the OECD*. <https://www.oecd.org/environment/cc/Just-Transition-Center-Report.pdf>

- Kakkar, R., & Sachdeva, G. (2025). Bibliometric exploration of workplace happiness: Identifying patterns, research themes and opening up the research agenda. *Journal of Workplace Behavioral Health*, 1–35.
- Khurshid, A., Khan, K., & Cifuentes-Faura, J. (2023). 2030 agenda of sustainable transport: Can current progress lead towards carbon neutrality? *Transportation Research Part D: Transport and Environment*, 122, 103869. <https://doi.org/10.1016/j.trd.2023.103869>
- Kessler, M. M. (1963). Bibliographic coupling between scientific papers. *American Documentation*, 14(1), 10–25. <https://doi.org/10.1002/asi.5090140103>
- King, R., & Tingas, E. A. (2021). Potential for carbon-neutral advanced biofuels in UK road transport. *Journal of Energy Engineering*, 147(4), 04021025. [https://doi.org/10.1061/\(ASCE\)EY.1943-7897.0000799](https://doi.org/10.1061/(ASCE)EY.1943-7897.0000799)
- Koray, M. (2007). Sosyal politikanın anlamı ve işlevini tartışmak. *Çalışma ve Toplum*, 2007(4), 15.
- Leydesdorff, L., & Rafols, I. (2009). A global map of science based on the ISI subject categories. *Journal of the American Society for Information Science and Technology*, 60(2), 348–362. <https://doi.org/10.1002/asi.20967>
- Liu, J., Long, R., Chen, H., Qin, L., Huang, H., Li, Q., & Ye, X. (2025). Assessing the effectiveness of green consumption policy in China: Evidence from social media data. *Journal of Environmental Management*, 376, 124500. <https://doi.org/10.1016/j.jenvman.2024.124500>
- Lozano, R. (2022). Sustainable development and sustainability. In *Toward sustainable organisations: Strategies for sustainability* (pp. 17–41). Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-030-99676-5_2
- MacFarlane, A., Russell-Rose, T., & Shokraneh, F. (2022). Search strategy formulation for systematic reviews: Issues, challenges and opportunities. *Intelligent Systems with Applications*, 15, 200091.
- Mandelli, M. (2022). Understanding eco-social policies: A proposed definition and typology. *Transfer: European Review of Labour and Research*, 28(5). <https://doi.org/10.1177/10242589221125083>
- Markevych, I., Schoierer, J., Hartig, T., Chudnovsky, A., Hystad, P., Dzhambov, A. M., ... & Fuertes, E. (2017). Exploring pathways linking greenspace to health: Theoretical and methodological guidance. *Environmental Research*, 158, 301–317. <https://doi.org/10.1016/j.envres.2017.06.028>
- McElwee, S. (2019, June 20). It's younger and cooler than a carbon tax. *The Atlantic*. <https://www.theatlantic.com/science/archive/2019/06/green-new-deal-may-be-more-popular-carbon-tax/592201/>
- Meadowcroft, J. (2005). Environmental political economy, technological transitions and the state. *New Political Economy*, 10(4), 479–498. <https://doi.org/10.1080/13563460500344419>
- Midgley, J. (1996). Social work and economic development: Introduction. *International Social Work*, 39(1). <https://doi.org/10.1177/0020872896039001>
- Miller, C., Iles, A., & Jones, C. F. (2013). The social dimensions of energy transitions. *Science as Culture*, 22(2), 135–148. <https://doi.org/10.1080/09505431.2013.786989>
- Mohy-ud-Din, K., Shahbaz, M., & Du, A. M. (2025). Corporate social responsibility and climate change mitigation: Discovering the interaction role of green audit and sustainability committee. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 32(1), 1198–1212. <https://doi.org/10.1002/csr.2636>
- Moriarty, P., Honnery, D., & Bebbington, J. (2020). Sustainability and social policy: Toward a green welfare state. *Sustainability Science*, 15(3), 717–728.
- Muhammad, S. N., Cheema, S., Mohamad Ariff, A., Nik Him, N. F., & Muhammad, S. N. (2024). Systematic literature review and bibliometric analysis of green finance and renewable energy development. *Sustainable Development*, 32(6), 7342–7355. <https://doi.org/10.1002/sd.2767>
- Newell, P., & Mulvaney, D. (2013). The political economy of the 'just transition'. *The Geographical Journal*, 179(2), 132–140. <https://doi.org/10.1111/geoj.12008>
- Nieuwenhuijsen, M. J., Chen, H., & Anguelovski, I. (2017). Urban green space, public health, and environmental justice: The challenge of making cities 'just green enough'. *Frontiers in Ecology and the Environment*, 15(10), 471–478. <https://doi.org/10.1002/fee.1588>
- Ortakaya, Ü. İ., Koca, D., & Akbaş, E. (2023). Yeşil sosyal politika: Sosyal adaletin ve ekolojik sürdürülebilirliğin bütünleşmesi. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 34(2), 45–67. [https://doi.org/xx.xxx/xxxxx\(DOI eksik, tamamlanmalı\)](https://doi.org/xx.xxx/xxxxx(DOI eksik, tamamlanmalı))
- Özden, O. (2022). The climate crisis and the global green new deal: The political economy of saving the planet. *Trakya Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi E-Dergi*, 11(1), 82–89. <https://doi.org/10.47934/tife.11.01.06>
- Paavola, J. (2017). Health impacts of climate change and health and social inequalities in the UK. *Environmental Health*, 16(Suppl 1), 113. <https://doi.org/10.1186/s12940-017-0328-z>
- Papaioannou, D., Sutton, A., Carroll, C., Booth, A., & Wong, R. (2010). Literature searching for social science systematic reviews: Consideration of a range of search techniques. *Health Information & Libraries Journal*, 27(2), 114–122.
- Passas, I. (2024). Bibliometric analysis: The main steps. *Encyclopedia*, 4(2). <https://doi.org/10.3390/encyclopedia4020013>
- Plehwé, D., Moreno, J. A., & Neujeffski, M. (2025). Challenging energy transition and green jobs: Climate policy obstruction across borders. *Critical Policy Studies*, 1–23. <https://doi.org/10.1080/19460171.2025.2030975>
- Ramos-Rodríguez, A. R., & Ruiz-Navarro, J. (2004). Changes in the intellectual structure of strategic management research: A bibliometric study of the Strategic Management Journal. *Strategic Management Journal*, 25(10), 981–1004. <https://doi.org/10.1002/smj.319>

- Rana, I. A., Khaled, S., Jamshed, A., & Nawaz, A. (2022). Social protection in disaster risk reduction and climate change adaptation: A bibliometric and thematic review. *Journal of Integrative Environmental Sciences*, 19(1), 65–83. <https://doi.org/10.1080/1943815X.2022.2083872>
- Rani, S., & Devi, E. B. (2024). Impact of collective knowledge on individual research competence: Exploring the mediating influence of knowledge management processes. *European Journal of Innovation Management*. <https://doi.org/10.1108/EJIM-08-2023-0401>
- Scopus Analiz Sonuçları, <https://www.kisa.link/fHwkG>, E.T. 23.05.2025.
- Scheepers, M., Palacios, S. G., Jegu, E., Nogueira, L. P., Rutten, L., van Stralen, J., ... & Van Der Zwaan, B. (2022). Towards a climate-neutral energy system in the Netherlands. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 158, 112097. <https://doi.org/10.1016/j.rser.2022.112097>
- Science of The Total Environment*. Retrieved April 26, 2025, from <https://l24.im/0GIJc>,
- Smardon, R. (2024). [Review of the book *The green city and social injustice: 21 tales from North America and Europe*, by I. Angelovski & J. J. T. Connolly (Eds.)]. *Journal of Environmental Studies and Sciences*, 14, 618–619. <https://doi.org/10.1007/s13412-024-00926-0>
- Smitha Rao, & Teixeira, S. (2020). The Green New Deal: Social work's role in environmental justice policy. *Social Work*, 65(2), 197–200.
- Singh, A. K., Zhang, Y., & Anu. (2023). Understanding the evolution of environment, social and governance research: Novel implications from bibliometric and network analysis. *Evaluation Review*, 47(2), 350–386. <https://doi.org/10.1177/0193841X221121244>
- Talas, C. (2001). *Toplumsal politika* (5. Baskı). Ankara: İmge Kitabevi.
- Terán-Yépez, E., Jiménez-Castillo, D., & Sánchez-Pérez, M. (2021). International opportunity recognition: A comprehensive bibliometric review. *Journal of International Entrepreneurship*, 19(1), 18–52. *The Journal of Cleaner Production*. (n.d.). Retrieved April 27, 2025, from <https://l24.im/78GR>
- United Nations. (2015). *Transforming our world: The 2030 Agenda for Sustainable Development*. <https://sdgs.un.org/2030agenda>
- Vaquero García, A., Bastida, M., Vazquez Taín, M. Á., & Others. (2024). The broad spectrum of sustainability and the social economy: Perspectives from bibliometric data. *Journal of the Knowledge Economy*. <https://doi.org/10.1007/s13132-024-02222-2>
- Wang, J., & Kim, H. S. (2023). Visualizing the landscape of home IoT research: A bibliometric analysis using VOSviewer. *Sensors*, 23(6), 3086. <https://doi.org/10.3390/s23063086>
- Wise, F., Gillich, A., & Palmer, P. (2025). Retrofit information challenges and potential solutions: Perspectives of households, retrofit professionals and local policy makers in the United Kingdom. *Energy Research & Social Science*, 119, 103866. <https://doi.org/10.1016/j.erss.2024.103866>
- Zhao, X., Nan, D., Chen, C., Zhang, S., Che, S. P., & Kim, J. H. (2023). Bibliometric study on environmental, social, and governance research using CiteSpace. *Frontiers in Environmental Science*, 10, Article 1087493. <https://doi.org/10.3389/fenvs.2022.1087493>

EXTENDED ABSTRACT

The impact of environmental crises on social structures and policies is one of the most critical aspects of achieving sustainable development goals. Traditional social policy practices, which usually aim to ensure economic prosperity and social justice, often fail to address environmental sustainability adequately. This has led to increased inequalities, particularly among poor and vulnerable groups exposed to environmental injustices. Against this backdrop, green social policy has emerged as a multidimensional, interdisciplinary approach that combines social protection with environmental sustainability (Fitzpatrick, 2020; Cahill, 2020; de Vries, 2022). Green social policy aims to mitigate the social consequences of climate change, resource depletion, and environmental degradation by reconciling social justice and environmental protection. It prioritises aligning social protection systems with green transformation processes, protecting vulnerable groups from environmental risks and strengthening participatory governance mechanisms. The ultimate goal is to strike a balance between economic growth, social welfare, and environmental sustainability (Fitzpatrick, 2020; Cahill, 2020). This study examined academic production in the field of green social policy using bibliometric and network analyses. Publications indexed with the keyword 'green social policy' between 1924 and 2025 were selected from the Scopus database. After comprehensive data cleaning, 10,822 publications were analysed. Publications indexed with the keyword 'green social policy' between 1924 and 2025 were selected from the Scopus database. After comprehensive data cleaning, 10,822 publications were analysed. VOSviewer software was used to examine collaboration networks between authors, the co-occurrence of concepts, and citation relationships, revealing the structural dynamics, knowledge production processes, and research trends of the field. The analyses show that academic production in this field began in the 1920s, gaining momentum especially after the 1990s. A rapid increase in the number of publications was observed in the period 2022–2024, reaching its highest level in 2024 with 1,193 publications. This rise parallels the prioritisation of climate change, sustainable development and environmental justice on the

global agenda. Keyword analyses revealed that the terms ‘sustainability’, ‘sustainable development’, ‘climate change’, ‘environmental justice’ and ‘social policy’ were the most frequently used concepts. Examining the researcher profile revealed that, out of 629,686 authors, 24,399 had at least one publication and citation. Leading figures in the field include Mark J. Nieuwenhuijsen, Hong Chen, Isabelle Anguelovski, Sjerp de Vries, Howard Frumkin and Terry Hartig. These researchers have established strong collaborative networks and made significant contributions to the development of the field (Chen et al., 2023; Nieuwenhuijsen, 2018; de Vries, 2022). Notably, Sjerp de Vries' work on environmental justice and social policy in the Netherlands, Howard Frumkin's research on public health and environmental relations, and Terry Hartig's nature-based health approaches have shaped the literature on green social policy (Frumkin, 2017; Hartig, 2014). The most productive and cited journals in the field are the *Journal of Cleaner Production*, *Sustainability*, *Science of the Total Environment*, and *Journal of Environmental Management*. Supporting interdisciplinary research in environmental management, sustainable development, social policy, and public health, these journals stimulate academic knowledge production in green social policy. In terms of country distribution, green social policy research is led by China, the United States, the United Kingdom, Australia, and the Netherlands. Advanced environmental policies, financial resources and academic collaborations in these countries are driving the growth of the field. The work of researchers such as Sjerp de Vries in the Netherlands and Howard Frumkin in the United States has strengthened these countries' academic productivity and global interactions (Chen et al., 2023; Nieuwenhuijsen, 2018). Prestigious universities such as Pompeu Fabra University, Wageningen University, and the Universities of Edinburgh and Glasgow are conducting leading research in the field of green social policy as part of institutional analyses. These institutions carry out interdisciplinary studies at the intersection of environmental sustainability, social welfare, public health and climate change policies, contributing academically in line with global strategies such as the European Green Deal and the United Nations Sustainable Development Goals. Some of the most frequently cited studies in green social policy literature include Hartig et al.'s research on the relationship between nature and health, the Planetary Health report by Whitmee et al., and Markevych et al.'s investigation into the health benefits of green spaces (Hartig et al., 2014; Whitmee et al., 2015; Markevych et al., 2017). These studies examine the impact of environmental factors on human health and social welfare using an interdisciplinary, systematic approach and offer strategic recommendations for policymakers. In the discussion section, it is emphasised that climate change exacerbates social inequalities, highlighting the vital importance of social policy regulations aimed at protecting vulnerable groups (Timonen, 2023; Cahill, 2020). The European Union and other international organisations have accelerated the development of the green social policy field by integrating environmental impacts into social policy strategies. The increase in vulnerabilities after the pandemic and civil society's demands for environmental justice have further reinforced this need. Future research should focus on developing theoretical models that address the social impacts of the climate crisis and its effects on vulnerable groups. Social policy practices must also be grounded in scientific evidence. Enhancing the effectiveness of green social policy requires an increased focus on interdisciplinary studies to better understand the relationship between nature and human health. In practice, it is critically important to harmonise environmental sustainability with social justice, protect vulnerable groups and develop social protection mechanisms that align with international policy frameworks (Nieuwenhuijsen, 2018; Anguelovski, 2020). Collaboration between public institutions, local governments and civil society organisations to increase access to green spaces, support public health and promote interdisciplinary academic partnerships will foster knowledge production and the development of policies. Thus, sustainable and inclusive solutions in the field of green social policy can be generated in both theoretical and practical domains. In conclusion, green social policy is becoming an increasingly important area on academic and policy agendas, as it is a dynamic, interdisciplinary field that integrates social justice with environmental sustainability, responding to today's complex social and ecological challenges.